

hdere være udelukkede fra al Indflydelse direkte og indirekte paa Amtsrådets Sammenfætning. Dernæst kan den ene Tiendedel — jeg mener dem, der kunne sætte Flertallet af Sogneraadet igjennem — alligenel ikke faae en saadan Indflydelse, at de kunne faae Noget sat igjennem, naar blot et Par Snes Herremænd (ja, der behøves ikke saa mange) i Forbindelse med Amtmanden sætter sig derimod. Ligesom altsaa Herremændene gotte sig og ere glade i Sindet ved den mærkelige Stilling, de have erhvervet fra 1841 i Amtsrådene, saaledes mene de ogsaa, at Bønderne ere glade ved, at et Mindretal i Sognet kan raade over alle Sognets Anliggender. Ligesom nemlig Herremændene have Mistilid til at betro Bønderne Noget af deres erobrede, paa Grund af Forholdene erhvervede; Magt i Amtsrådene, saaledes haabe de paa, at Bønderne i Sognerådene ere saa iverfuge paa deres Privilegium, at de heller ikke ville gaa til almindelig Valgret der. Jeg siger: lad os nu vise, at der ikke er det allermindeste Berettiget i disse flomme Tanker om os Bønder, som Høre kan have, og Ministeren kan troste sig med, naar dette Spørgsmaal er under Forhandling, i alt Fald ikke for de Mænds Vedkommende, som ere Oppositionens Tillidsmænd her i Thinget. Er det nemlig ikke Tilfældet, er det ikke den Stemning, der løfter os og bejæler os til at gaa den Vej, saa faae vi Intet udrettet, saa blive Modstanderne tryk baade i Ministeriet og i Landsthinget, og saa mene de, at det kunne de sagtens modstaa; thi der er i Virkeligheden langt til, at Noget rigtig vil det. Samlede Folkethinget sig derimod i Manden, som man siger, fra 48 om en Valgret paa de Omraader, der stemmede med det, vi da havde Krav paa, saa vil det med Tiden komme, og saa vilde det Arbejde, vi gjøre derpaa, ikke være uden Frugt.

Jeg vender mig nu til § 1. Der foreslaar jeg det, vi kalde den almindelige Valgret, indført ved Valget til Borgerrepræsentationen i Kjøbenhavn, til Byraadene, Vigningskommissionerne, Sogneraadene og Amtsrådene. Det vil for det Første for Kjøbenhavns Vedkommende sige, at alle, der efter Loven af 1861 kunne ansættes i Skat, faae Valgret. Altsaa, i Stedet for, som det nu er, at kun de, der have 1000 Kr. i Skatteindtægt, kunne komme til at vælge, kunne efter denne Lov de komme med, der have 800 Kr. Skatteindtægt og overhovedet altsaa blive satte til Indkomstskat. Ganste vist, efter min Mening er det ingenlunde frifindet nok endda, men det er efter Systemet; alle Skatteydere til Kommunen skulle med. Vil man videre,

ændrer man Skattelovene eller tager særlig Bestemmelse her. Ellers følger jeg Principet, at alle Skatteydere skulle med, ogsaa de Skatteydende Kvinder. For Mændene er det det Gamle, vi ikke sjældent have vedtaget, men for Kvinder er det noget Nyt, der staar i dette kommunale Forslag. Ja, i Jor fremsatte jeg det paa samme Maade, men det kom ikke videre til Forhandling; jeg haaber, det skal gaa bedre nu, da vi synes at have længere Tid. For Skatteydende Mænd og Kvinder er der kun sat ensartede Betingelser for Undtagelse fra Valgretten, nemlig, at Vedkommende uden at have egen Husstand staar i privat Tjenesteforhold, nyder eller i de sidste 12 Maanedes for Valglisternes Affattelse har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergivet eller tilbagebetalt, eller er ude af Raadighed over sit Bo. Dernæst er der sat de samme positive Betingelser, nemlig, at Vedkommende har fyldt de 25 Aar, har for det Aar, i hvilket Valget foregaar, været ansat til at udrede eller har udredet Bidrag til Kommunen og er bosat i Kommunen. Som sagt, det er ens Betingelser baade i de positive og de undtagende for Kvinder og Mænd. Man kan indvende derimod; at paa den Maade komme ikke alle gifte Kvinder med, og jeg finder ganste vist, at det er en stor Feil ved Forslaet, men paa den anden Side tror jeg, at Kvinderne selv nok sørge for at komme med, hvis der gjøres en Begyndelse med, hvad der her er foreslaet. Meningen er nemlig den, at har Kvinden Søerete, hvoraf hun særlig beskattes, saa er hun uden videre med, og enhver Kvinde, der skal giftes og har nogen Formue, kan da sikre sig Valgret ved at oprette Ektepagt, hvorved hun bevarer den Søerformue, som beskattes. Eller hvis hun er meget flittig, kan hun efter det bekendte lille Lovforslag erhverve sig en lille Formue selvstændig, hvoraf hun beskattes, saa er hun med det Samme valgbar og valgberettiget efter dette Lovforslag, som hun burde være det, hvis det ikke var saa, at vi Mennesker ikke ere saa gode, som vi burde være. Lad mig ikke sige, som en Ordfører jagde for en Snes Aar siden, da han beklagede, at vi vare bedre, end vi burde være. Det er nu det første Spørgsmaal til det høie Folkething: Staa vi saaledes til dem, der have valgt os ind og de 5 Aargange, der ligge bagved, at vi rigtig af Hjertet tør betro Kommunefægerne til famlilge Vælgere (Ajer: Ja!). Ja det erede Medlem indestaar for sig, og det betvivler jeg ikke, men jeg spørger: Have vi bevaeret den samme Opfattelse af, at det kommer ikke an paa Hartkørnet, Pengene og Gaardene, men paa Mennesket